

SVĒTĀ GARA DIEVIŠĶUMS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ap.d. 5:1-4; 1. Kor. 2:10, 11; Jes. 63:10-14; Tit. 3:4-6; Rom. 8:11; 1. Pēt. 1:2.

ATMIŅAS PANTS:

“Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem!” (2. Kor. 13:14)

Biscaur Bībelē Dieva Tēva dievišķums ir pats par sevi saprotams. Mēs atrodam šo patiesību izteiktu gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā. Tā ir viena no svarīgākajām un fundamentālākajām patiesībām, kas atklāta Dieva Vārdā.

Jēzus dievišķums arī ir apstiprināts daudzās vietās Rakstos, īpaši Jaunajā Derībā – gan evaņģēlijos, gan vēstulēs.

Tomēr par Svētā Gara dievišķumu ir mācīts daudz slēptākos veidos. To var izsecināt no dažādiem netiešiem Bībeles apgalvojumiem. Šeit mums ir jāsalīdzina Rakstu vietas, lai rūpīgi izpētītu, ko Dievs Savā Vārdā ir atklājis par Svēto Garu. To darot, mums nevajadzētu pazemināt Rakstu apgalvojumus, un nevajadzētu arī pieņemt “neko vairāk par to, kas ir rakstīts” (1. Kor. 4:6). Šī tēma prasa pazemīgu un mācīties gatavu attieksmi. Mums nevajadzētu savu cilvēcisko izpratni par Dievu pieņemt kā standartu tam, kā saprast Svēto Garu. Tā vietā mums vajadzētu pajauties uz Rakstiem, lai arī cik grūti mums varētu būt pilnībā aptvert dažus konceptus.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 21. janvārī.

Svētais Gars un Dievs

Bībele nedod sistemātisku Svētā Gara dievišķuma aprakstu. Tā vietā mēs atrodam interesantas iezīmes, kas norāda, ka Bībeles sarakstītāji uzskatīja Svēto Garu par līdzvērtīgu Dievam. Ir vairāki Bībeles panti, kur viena un tā pati aktivitāte ir piedēvēta Dievam un pēc tam arī Svētajam Garam.

Izlasi Ap.d. 5:1-4. Ko no Pētera vārdiem Hananjam mēs varam secināt par Dievu un Svēto Garu? _____

Ja Svētais Gars nebūtu Dievs, Pētera teiktais šeit būtu bezrūpīgs un letāli maldinošs. Interesants Svētā Gara aspekts tomēr ir fakts, ka apustulis Pēteris Dievu un Svēto Garu noliek vienā līmenī. 3. pantā viņš jautā Hananjam, kāpēc viņš ir melojis Svētajam Garam, un viņš turpina 4. panta beigās: "Tu neesi melojis cilvēkiem, bet Dievam." Pēteris skaidri nosauc Svēto Garu par Dievu. Viņa doma ir, ka Hananja nemeloja tikai apustuļiem, bet pašam Dievam. Melot Svētajam Garam nozīmē melot Dievam. Svētais Gars ir Dievs. Šeit izteiktā doma ir ļoti skaidra.

Kāpēc tik skarbs sods par to, ko izdarīja šie divi cilvēki?

Mums ir jāatceras, ka ticīgie agrīnajā apustuļu draudzē bija "viena sirds un dvēsele" (Ap.d. 4:32). Šī vienotība bija Svētā Gara produkts, un šis ir iemesls, kāpēc viņi brīvi un labprātīgi dalījās ar to, kas viņiem piederēja. Melot attiecībā uz dalīšanos nozīmēja noliegt kopienas vienotību un apmelot Garu, kas bija nodrošinājis šo vienotību un padarījis to iespējamu.

Tāpēc Hananjas un viņa sievas meli viltoja dievišķo darbu un Svētā Gara klātbūtni agrīnajā draudzes kopienā. Šāda melošana Dievam ir destruktīva un kavē Dieva Gara efektīvu darbu ticīgo dzīvēs. Dievs grib, lai mēs kalpojam Viņam nedalīti. Tā kā jaunā ticīgo kopiena bija izšķirošā posmā, Dievs izmantoja skarbas metodes, lai nodrošinātu jaunās draudzes vienotu darbību un uzticību cits citam, kā arī labprātīgu pakļāvību Viņa Garam.

Padomā, cik viegli Hananja un Safira varēja attaisnot savu grēku. "Galu galā, vai mēs neesam pārdevuši savu īpašumu un atdevuši daļu no tā draudzei? Kas tur liels, ja mēs nedaudz paturam sev?" Ko šim stāstam vajadzētu mums likt pārdomāt par sevis attaisnošanu? _____

Svētā Gara dievišķās īpašības

Vairākos Bībeles pantos Svētais Gars ir aprakstīts kā tāds, kam piemīt dievišķas īpašības.

Kādas šajos Bībeles pantos uzskaitītas Svētā Gara īpašības un aktivitātes, kas citādi varētu būt piedēvētas vienīgi Dievam?

1. Kor. 2:10, 11; salīdzini ar Jes. 40:13, 14 _____

Ps. 139:7 _____

Ebr. 9:14; salīdzini ar 1. Tim. 6:16 _____

Lūk. 1:35; Rom. 15:19; salīdzini ar Ps. 104:30 _____

Savā Dieva gudrības pārskatā Pāvils apgalvo, ka Svētais Gars ir tas, kas padara šo gudrību mums zināmu. "Līdzīgs pazīst līdzīgu" ir Pāvila arguments, ko viņš šeit izmanto. Tikai kāds, kas ir līdzīgs Dievam, var zināt dziļi par Dievu (1. Kor. 2:10, 11). Neviens nepazīst Dievu tā, kā Viņu pazīst Gars, jo Viņš pazīst Dievu no "iekšpuses". Viņš pazīst Viņu tādā veidā, kā neviens cits no malas nevar pazīt. Svētais Gars ir patiešām visu zinošs.

Gara klātbūtne ir Dieva klātbūtne. Mēs nevaram aizbēgt uz kādu vietu, kur nebūtu Dieva Gara, jo Viņš ir vienmēr un visur klātesošs (salīdzini ar Ps. 139:7).

Ir teikts, ka Svētais Gars ir mūžīgs (Ebr. 9:14). Cik daudzas mūžīgas būtnes mēs zinām saskaņā ar Bībeli? Tikai Dievs ir mūžīgs (1. Tim. 6:16). Ja Gars ir nosaukts par mūžīgu, tad Viņam ir jābūt Dievam.

Svētais Gars arī ir vispēcīgs un visvarens. Lūk. 1:35 frāzes "Svētais Gars" un "Visaugstā spēks" ir sinonīmas pēc uzbūves. Šeit tās atsaucas uz vienu no lielākajiem brīnumiem – jaunavas grūtniecību. Rom. 15:19 apustulis Pāvils atzīst, ka viņa kalpošana tika uzņemta "Dieva Gara spēkā caur zīmēm un brīnumiem". Patiešām, Svētais Gars var darīt dievišķus brīnumus.

Jēzus arī atklāj, ka Gara zaimošana ir nepiedodama (Mat. 12:31, 32; Marka 3:28, 29). Tas būtu neizprotami, ja vien Gars nav pats Dievs.

Bet varbūt vispārsteidzošākais Svētā Gara darbs ir Viņa spēja izmainīt cilvēku sirdi un prātu. Svētais Gars ir tas, kas īsteno jaunu garīgu piedzimšanu (Jāņa 3:5-8). Viņa spēkos ir paveikt kaut ko tādu, ko var tikai Dievs.

Bībeles norādes

Bībelē ir dažādas atsauces uz Svēto Garu, kas ir salīdzināmas ar atsaucēm uz Dievu.

Izlasi Jes. 63:10-14 un salīdzini to ar 4. Moz. 14:11 un 5. Moz. 32:12. Uz ko autors atsaucās šajos pantos, un ko tas mums stāsta par Svētā Gara dievišķumu?

Jes. 63:10 ļaudis sacēlās un skumdināja Svēto Garu. Tomēr paralēlā ziņojumā 4. Moz. 14:11 ir teikts: "Un Kungs teica Mozum: "Cik ilgi šī tauta mani nievās." Un 5. Moz. 32:12 mums ir teikts, ka "Kungs viens veda viņus, kopā ar viņu nebija cita dieva". Acīmredzot Bībeles sarakstītāji Dievu un Svēto Garu uzskatīja par vienlīdzīgiem.

2. Sam. 23:2 mēs lasām, ka "Kunga Gars runāja caur mani", bet paralēlā apgalvojumā 3. pantā – "Israēla Dievs teica [man]". Atkal secinājums no šīs Bībeles paralēles ir, ka Svētais Gars tiek uzskatīts par vienlīdzīgu ar Dievu.

Salīdzini 1. Kor. 3:16, 17 ar 1. Kor. 6:19, 20 un 1. Kor. 12:11 ar 1. Kor. 12:28. Kā šajos pantos sakrīt atsauces uz Svēto Garu un Dievu? Kas ir piedēvēts Dievam un arī Svētajam Garam?

1. Kor. 3:16, 17 Pāvils izmanto līdzīgu valodu kā 1. Kor. 6:19, 20. Apustuļim Pāvilam Svētā Gara iemājošana ir Dieva iemājošana. Izteicienus "Dieva templis" un "Svētā Gara mājoklis" parādot kā vienlīdzīgus, Pāvils norāda, ka Svētais Gars ir Dievs.

1. Kor. 12:11 Pāvils raksta, ka Svētais Gars ir tas, kas izdala garīgās dāvanas katram ticīgajam. Dažus pantus tālāk 1. Kor. 12:28 mēs lasām, ka Dievs ir tas, kas to dara. Galvenā vēsts ir skaidra: Svētais Gars dara to pašu, ko dara Dievs, – tas ir spēcīgs pierādījums, ka Svētais Gars ir vienlīdzīgs Dievam.

Izlasī vēlreiz 4. Moz. 14:11. Kā šos pantus var attiecināt uz mums? Padomā par brīnumainajiem veidiem, kā Dievs ir darbojies mūsu draudzē. Padomā par visiem iemesliem ticēt, ko Viņš mums ir devis. Kā mēs varam pārliecināties, ka šodien nedarām to pašu, ko Dieva ļaudis darīja pirms tūkstoš gadiem?

Dievišķais Svētā Gara darbs

Svētais Gars veic noteiktu darbu, ko Bībele piedēvē tikai Dievam. Viņš ir aktīvs dievišķajā radīšanas darbā, un Viņš ir tikpat aktīvs, radot grēcinieku no jauna.

Izlasi Tit. 3:4-6. Kā Pāvils apraksta Svētā Gara iesaistīšanos pārradīšanas procesā? _____

Svētais Gars ir minēts kopā ar "mūsu glābēju Jēzu Kristu" (Tit. 3:4) nomazgājošās atdzimšanas (kristību) un mūsu garīgās atjaunošanas kontekstā (Tit. 3:5). Viņš ir mūsu jaunpiedzimšanas īstenotājs. Viņš atjauno mūsu katra sirdi. Viņš pamodina ilgas sekot Kristum. Viņš ir dzīvības Gars (Rom. 8:2). Viņš ir tas, kurš dara svētu grēcinieku un pārveido viņa raksturu. Viņš palīdz mums būt paklausīgiem Jēzum Kristum, kas mūs ir izglābis. Tikai dievišķa būtne spēj darīt tik brīnišķīgas lietas.

Salīdzini Jes. 6:8-10 ar Ap. d. 28:25-27. Kam Bībeles sarakstītāji piedēvē dievišķu runāšanu? _____

Ir vairākas vietas Bībelē, kur, no vienas puses, ir teikts, ka runā Dievs, un kur citi Bībeles sarakstītāji apliecina, ka runājis ir Svētais Gars. Tas ir Svētais Gars, kas pārdabiskā veidā mums ir nodevis Svētos Rakstus (2. Pēt. 1:21), kas citviet aprakstīta kā Dieva inspirācija (2. Tim. 3:16). Rakstu došana ir vēl viens dievišķs Gara darbs.

Ko Rom. 8:11 mums māca par Svētā Gara dievišķumu? _____

Bībele apliecina, ka Svētais Gars ir uzmodinājis Jēzu no mirušajiem un ka Viņš uzmodinās arī mūs. Tikai Dievam ir spēks uzmodināt cilvēkus no mirušajiem. Tātad Svētais Gars ir Dievs.

Kādas pārmaiņas tu vari uzsākt, lai kļūtu atvērtāks Svētā Gara vadībai? Kāda tava rīcība var tev traucēt skaidri ieraudzīt Viņa vadību savā dzīvē? _____

Viņa dievišķuma svarīgums

Kas būtu zaudēts, ja Svētais Gars nebūtu Dievs? Ja Svētais Gars nav pilnīgs Dievs, tas nopietni skar glābšanu un pielūgsmi. Bībele mums ziņo, ka Svētais Gars ir atbildīgs par ticīgo atjaunošanu. Viņš mājo viņos un piepilda viņus. Viņš atjauno mūsu domāšanu un izmaina mūsu raksturu. Viņam ir spēks uzmodināt no mirušajiem. Viņš padara Kristus sekotājus līdzīgus Dievam: svētus. Ja Svētais Gars nav Dievs, kā mēs varam būt droši, ka Viņš var kaut ko no visa tā izdarīt un vēl pie tam tā, ka tas ir Dievam pieņemami?

Izlasi 1. Pēt. 1:2; 2. Kor. 13:14 un Mat. 28:18, 19. Ko fakts, ka Svētais Gars ir minēts kopā ar Dievu Tēvu un Dieva Dēlu Jēzu Kristu kristībās un svētīšanā stāsta mums par Svētā Gara lomu Dieva pielūgsmē un apbrīnošanā? _____

Svētā Gara dievišķums palīdz mums attiekties pret Viņu atbilstošā veidā, atzīstot Viņu par to, kas Viņš patiesībā ir. Viņa dievišķums ir pirmais, kas mums jāpieņem jautājumā par garīgumu, kura centrā ir Dievs. Jaunās Derības draudze bez vilcināšanās min Svēto Garu kopā ar abām pārējām Dievības personām. Kristību aktā Svētais Gars ieņem tādu pašu stāvokli un pozīcijas, kādas ir Tēvam un Dēlam. Kristībām ir dziļi garīga nozīme – tas ir dziļas pielūgsmes rituāls. Kas ir paties kristībās, ir vienlīdz paties apustuliskajā svētīšanā. Tā ir apbrīnas pilna pielūgsmē, kur Svētais Gars saņem tādu pašu slavu kā Tēvs un Dēls. Visas trīs dievības personas ir minētas kā vienlīdzīgas un vienlīdz apstiprinātas kā pielūgsmes cienīgas.

Svētais Gars Jaunajā Derībā ir apstiprināts kā pareizais pielūgsmes objekts, ne tikai kristībās un apustuliskajā svētīšanā, bet arī pastāvīgajās lūgšanās – garīgajā labklājībā mēs esam atkarīgi no Viņa kā no sava dievišķā skolotāja un svētdarītāja. Vai ir kāda nozīme tam, ka Svētais Gars ir Dievs? Jā, ļoti liela. Ja mēs zinām, kas Viņš patiesām ir, un atzīstam Viņa dievišķumu, mēs godāsim Viņa darbu un paļausimies uz Viņu savā personīgajā izaugsmē un svēttapšanā.

Padomā, ko nozīmē tas, ka Svētais Gars – pats Dievs – darbojas tavā dzīvē. Kādi lieli apsolījumi šeit mums ir atrodami, zinot, ka Dievs ir tas, kas darbojas mūsos, lai darītu mūs par tiem, kas mēs varam kļūt Viņā? Kāpēc šī ir tik paceļoša un stiprinoša patiesība? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā "Evanģelizācija" nodaļu "Dievības nepareizs izskaidrojums" 613.–617. lpp.

Kā mēs redzējam šajā nedēļā, Bībeles pierādījumi Svētā Gara dievišķumam ir ļoti pārliecinoši. Svētais Gars ir Dievs. Bet atceries: runājot par Svēto Garu, mēs runājam par dievišķu noslēpumu. Mēs vairākkārt uzsvērām domu: tieši tāpat, kā mēs nevaram pilnībā izskaidrot Dievu un Viņa dabu, mums ir arī jāstājas pretī kārdināšanām savu cilvēcisko izpratni padarīt par normu tam, kādam vajadzētu būt Dievam.

Ticība Svētā Gara dievišķumam vienlaikus nozīmē ko vairāk, nekā tikai pieņemt teoriju par dievišķo Trīsvienību. Tā ietver paļaušanos uz Dieva glābjošo darbu un uzticēšanos tam, kā Tēvs to ir norādījis un Dēls īstenojis Gara spēkā. "Mums nav būtiski būt spējīgiem vienkārši definēt to, kas ir Svētais Gars. [...] Svētā Gara daba ir noslēpums. Cilvēki to nevar izskaidrot, jo Kungs to viņiem nav atklājis. Cilvēki ar dīvainiem uzskatiem var salikt kopā Rakstu vietas un piedēvēt tām cilvēcisku izskaidrojumu, bet šo uzskatu pieņemšana nestiprinās draudzi. Attiecībā uz šādiem noslēpumiem, kas ir pārāk dziļi, lai cilvēki tos saprastu, klusēšana ir zelts." (E. Vaita "Apustuļu darbi", 51., 52. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Austriešu filozofs Ludvigs Vitgenšteins reiz rakstīja: "Tas, par ko mēs nevaram runāt, ir jānodod klusējot." Lai gan viņa konteksts ir diezgan atšķirīgs no tā, ko E. Vaita rakstīja augstāk minētajā citātā, princips ir tas pats. Kāpēc ir labāk paklusēt par tiem Dieva aspektiem un garīgajām patiesībām, ko Inspirācija nav atklājusi?

2. Dažreiz var palīdzēt pārdomas par mūsu teoloģiskā skatījuma pareizumu, uzdodot kontroljautājumu: "Kas tiktu zaudēts, ja esam kļūdījušies?" Piemēram: "Kas tiktu zaudēts, ja Kristus nebūtu dievišķs?" Attiecībā uz Svēto Garu pārdomāsim šādu jautājumu: "Kas tiktu zaudēts, ja Svētais Gars nebūtu pilnīgs Dievs?"

3. Ko šis citāts saka mums praktiskā ziņā? "Svētais Gars, kam mūs ir jāpiepilda, nav kaut kāda neskaidra ietekme vai mistisks spēks. Viņš ir dievišķa Persona, kas ir jāuzņem ar dziļu pazemību, godbijību un paklausību. Tāpēc jautājums nav par to, cik daudz mums ir Viņa, bet gan – cik daudz no mums pieder Viņam. Jā, tam jābūt visam." (LeRoy Edwin Froom "The Coming of the Comforter", 159. lpp.)